

Uroczystość Najświętszej Trójcy

Rok C

VENTURA SALIMBENI (PD)

Jak jest przedziwne imię Twoje, Panie. (Ps 8)

Słowa Ewangelii wg św. Jana

Jezus powiedział swoim uczniom: "Jeszcze wiele mam wam do powiedzenia, ale teraz jeszcze znieść nie możecie. Gdy zaś przyjdzie On, Duch Prawdy, doprowadzi was do całej prawdy. Bo nie będzie mówił od siebie, ale powie wszystko, cokolwiek słyszy, i oznajmi wam rzeczy przyszłe. On Mnie otoczy chwałą, ponieważ z mojego weźmie i wam oznajmi. Wszystko, co ma Ojciec, jest moje. Dlatego powiedziałem, że z mojego bierze i wam objawi". (J 16,12-15)

ROZWAŻANIE

Jezus wypowiada piątą obietnicę dotyczącą Ducha Świętego, gdy mówi do uczniów: **Jeszcze wiele mam wam do powiedzenia**. To „*jeszcze wiele*” odnosi się do objawienia Ojca (8,38.40), którego przyjąć i pojąć uczniowie nie są jeszcze gotowi – **ale teraz znieść nie możecie** – ponieważ nie otrzymali jeszcze Ducha Świętego. Jezus rozwija swoje nauczanie o Duchu, który opowie uczniom o Nim i wszystko im przypomni (14,26): **Gdy zaś przyjdzie On, Duch Prawdy, doprowadzi was do całej prawdy**. W czwartej Ewangelii **prawda** to objawienie Jezusa o Ojcu i o Nim samym jako Synu. Duch Święty jest **Duchem Prawdy** (14,17; 15,26), ponieważ prowadzi uczniów do zrozumienia w wierze znaczenia objawienia Jezusa (por. KKK 729, 737). Jak pisze Ignacy de la Potterie: „*Zadaniem Ducha Świętego jest sprawić, by Ewangelia o Jezusie przeniknęła do serc wierzących i dała im zrozumienie wiary*” (I. de la Potterie SJ, Truth In St. John, s.78)- Podobnie w 1J 5,6 czytamy: „*Duch daje świadectwo*” o tym, że „*Jezus Chrystus jest Tym, który przeszedł przez wodę i krew*”. To jest to wewnętrzne, duchowe poznanie Boga, o którym Jeremiasz i Ezechiel prorokowali w związku z Nowym Przymierzem: „*Umieszczę swe prawo w głębi ich jestestwa i wypiszę w ich sercu (...). Wszyscy bowiem od najmniejszego do największego poznają Mnie*” (Jr 31,33-34); „*Ducha mojego chcę tchnąć w was i sprawić, byście żyli według moich nakazów i przestrzegali przykazań, i według nich postępowali*” (Ez 36,27).

Duch nie działa niezależnie od Jezusa i Ojca (KKK 258). Jezus nie mówi od siebie (12,49), ale głosi jedynie prawdę, którą usłyszał od Ojca (8,40) i tak samo Duch **nie będzie mówił od siebie, ale powie wszystko, cokolwiek usłyszy**. Oznajmi też uczniom **rzeczy przyszłe**. Mieści się w tym zarówno charyzmat prorokowania, dany nam przez Ducha (1Kor 12,10), jak i płynące z tegoż Ducha poznanie naszego uczestnictwa już tu na ziemi w ostatecznych rzeczach niebiańskich. Grecki czasownik przetłumaczony jako „*oznajmić*” pojawia się także w Dn2,2.4.6, w odniesieniu do objawienia rzeczy eschatologicznych. Te eschatologiczne rzeczy, które Jezus objawił i w których wierzący mają swój niedoskonały, ale prawdziwy udział, Duch w pełni urzeczywistnia w ich życiu. Jasno mówi o tym de la Potterie: „*Są dwa czasy objawienia (...). Pierwszy to czas Chrystusa, który przynosi objawienie obiektywnie i historycznie, drugi to czas Ducha, który oświecła prawdę o Chrystusie i czyni ją subiektywnie w nas obecną*” (I. de la Potterie SJ, Truth In St. John, s.78)

Jezus daje zatem uczniom prześwyt wewnętrznego Źycia Boga. Duch **otoczy chwałą** Jezusa: sprawi, Źe wierzący poznają Jego boski majestat. Dziełu Ducha, którym jest oddanie chwały Jezusowi, towarzyszy oddanie chwały Ojcu przez Syna (objawienie Ojca przez wypełnienie Jego zbawczego dzieła; 17,4) i oddanie chwały Synowi przez Ojca (otoczenie chwałą Jego człowieczeństwa w zmartwychwstaniu i wniebowstąpieniu; 17,1.5). Więzią łączącą Ojca i Syna jest ogarniająca wszystko, samo ofiarowującą się miłość (KKK 221). Ojciec wszystko, co ma, oddaje Synowi: **Wszystko, co ma Ojciec, jest moje**. I Syn wszystko, co ma, oddaje z powrotem Ojcu – zostało to objawione w Jego całkowitym darze z Źycia oddanego na krzyżu. Źycie Boga jako wieczna komunია Źycia i miłości jest samym sednem objawienia Jezusa. A Duch daje nam poznawać Jezusowe objawienie niekończącej się wymiany miłości dokonującej się w Bogu i sprawia, Źe owa miłosna wymiana urzeczywistnia się z mocą w sercach wierzących: **z mojego weźmie i wam objawi**. Przez Ducha możemy poznać miłość Ojca, objawioną w Chrystusie, i dzięki temu wołać: „**Abba, Ojcie!**” (Rz 8,15; Ga 4,6).

Wasz brat Franciszek